

Sygn. akt II Ka 268/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniach 29 czerwca 2022 r. i 11 października 2022 r.

sprawy **R. W.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 24 lutego 2022 r. sygn. akt II K 669/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 268/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie II K 669/20 z dnia 24 lutego 2022 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	R. W.	oskarżony podjął leczenie odwykowe, uczestniczył w wychowywaniu i rehabilitacji córki	oświadczenie E. Ż.	194
zaświadczenie lekarskie	195			
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	R. W.	niekaralność oskarżonego	informacja z KRK	217

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	z k. 194, 195	niekwestionowane

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.1.2.1	z k. 217	dokument urzędowy, którego rzetelności nie podważył żaden wiarygodny dowód

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>1. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegający na przyjęciu iż to oskarżony kierował samochodem osobowym w dniu 28 kwietnia 2020r. Na drodze publicznej w miejscowości R. gdy tymczasem przeprowadzone dowody w tym wyśnienia oskarżonego i zeznania świadków zaprzeczają aby oskarżony kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości, a alkohol tego dnia oskarżony spożył dopiero po dojechaniu i zatrzymaniu samochodu na drodze technicznej .</p> <p>2. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegający na przyjęciu iż oskarżony w chwili interwencji przez funkcjonariuszy Policji auto było w ruchu , a tymczasem zarówno oskarżony jak i pozostali świadkowie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>podali ,że faktycznie kupili tego dnia wspólnie alkohol w sklepie przyjechali na drogę techniczną - szutrową i dopiero tam na miejscu oskarżony spożył alkohol , siedział za kierownicą a następnie przyjechali funkcjonariusze Policji i podjęli interwencję</p> <p>3. naruszenie prawa materialnego tj. art. 178a§ 4 kk poprzez uznanie iż oskarżony w dniu 28 kwietnia 2020r. Prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Garwolinie w sprawie II K 1394/10 , gdy w rzeczywistości z uwagi na upływ terminów i wykonanie przez oskarżonego zobowiązań z poprzedniego wyroku nastąpiło zatarcie skazania w sprawie II K 1394/10 , a tym samym Sąd bezpodstawnie przyjął kwalifikację prawną czynu przepisanego oskarżanemu , która - jeżeli założymy ,że doszło do popełnienia przez oskarżonego czynu zabronionego (czemu oskarżony zaprzecza) winien być kwalifikowany co najwyżej z art. 178a § 1 kk , a tym samym wobec oskarżonego winny zostać orzeczona kara grzywny ,zakaz prowadzenie pojazdów mechanicznych w innym wymiarze , a także w innej wysokości świadczenie pieniężne .</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, iż Sąd odwoławczy kontroluje zaskarżony wyrok w granicach skargi, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych</p>		

zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym tylko w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455 kpk (art. 433 § 1 kpk). Podstawą rozważań w sprawie niniejszej będą więc zarzuty apelacji – w takich granicach, w jakich zostały sformułowane.

Z pewnością w sprawie niniejszej nie zachodzą okoliczności określone w art. 435 kpk ani w art. 439 kpk. Skarżąca nie zarzuciła sądowi I instancji obrazy przepisów postępowania ze sfery oceny dowodów, wobec czego należało stwierdzić, że oceny tej, dokonanej przez Sąd a quo, apelacja nie kwestionuje. Pozostaje więc ustalić, czy uznane za wiarygodne dowody pozwoliły na dokonanie ustaleń faktycznych oraz jakiej treści. W tym zakresie uzasadnienie skarżonego wyroku precyzyjnie prezentuje tok rozumowania Sądu I instancji i nie pozostawia wątpliwości co do tego, które dowody i w jakiej części zostały uznane za stanowiące podstawę dokonania ustaleń faktycznych, a które nie mogą być uznane za godne wiary i tym samym przy ustalaniu stanu faktycznego uwzględniane być nie mogą. Z dowodów uznanych za wiarygodne wyłania się zaś jeden, spójny i logiczny obraz wydarzeń, mianowicie iż tuż przed zatrzymaniem oskarżony jechał jako kierujący samochodem V. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, a pojazd zdecydowanie był w ruchu. Z dowodów, wymienionych przez Sąd jako wiarygodne, żadną miarą nie wynika jakakolwiek inna możliwość (stąd brak naruszenia i art. 5 § 2 kpk, o czym w dalszej części). Tym samym, przy niekwestionowanej ocenie materiału dowodowego, nie sposób było podzielić zarzutów apelacji, iż Sąd

winien we wskazanych aspektach (na podstawie tak ocenionego materiału) dokonać odmiennych ustaleń faktycznych.

Na marginesie powyższych rozważań stwierdzić należy, że zdaniem Sądu odwoławczego Sąd I instancji dokonał przy tym w pełni prawidłowej oceny materiału dowodowego. To właśnie uwypuklane przez skarżącą dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego czy zeznań P. W. i K. G. są zmienne, nielogiczne i ewidentnie nakierowane wyłącznie na uchronienie oskarżonego przed odpowiedzialnością karną. Wersji, iż oskarżony spożył alkohol dopiero po zatrzymaniu, przeczy nie tylko bardzo wysokie jego stężenie (mimo iż rosnące), ale przede wszystkim zeznania dokonujących jego zatrzymania policjantów, którzy kategorycznie twierdzili, że zatrzymali kierowany przez oskarżonego pojazd w ruchu, a u kierującego od razu zauważyli objawy stanu po spożyciu alkoholu.

Z tym zarzutem powiązać można było zarzut obrazy prawa materialnego, a raczej zauważyć, że skarżąca nie zakwestionowała ustaleń faktycznych w tym zakresie, iż oskarżony był uprzednio karany za przestępstwa, w tym z art. 178a § 4 kk. Nie kwestionując tych ustaleń nie może skarżąca skutecznie podnosić zarzutu, że Sąd dokonał błędnej subsumpcji prawidłowo ustalonego stanu faktycznego pod przepis art. 178a § 4 kk. Tym niemniej do postawionego zarzutu można odnieść się w ten sposób, że zarówno ustalenia faktyczne, jak i jego subsumpcja prawna, dokonane przez Sąd Rejonowy w Garwolinie, są prawidłowe. Niczym nie jest poparta wersja oskarżonego,

że wywiązał się z wszelkich zobowiązań, nałożonych na niego wszystkimi poprzednimi wyrokami oraz że doszło do zatarcia wszystkich jego uprzednich skazań (co zgodnie z art. 108 kk może mieć miejsce tylko łącznie, wobec czego niewywiązanie się z jakiegokolwiek obowiązku czy niewykonanie najmniejszej choćby części jakiegokolwiek wcześniejszego wyroku sprawiają, iż żaden z wyroków skazujących wg danych z KRK nie ulega zatarciu). W szczególności za gołosłowne należy uznać twierdzenia, że oskarżony uścił świadczenie pieniężne z wyroku II K 1396/10, tylko nie ma potwierdzenia wpłaty, którego nie można też odzyskać z racji likwidacji podmiotu, na który świadczenie orzeczono. Żaden wiarygodny dowód nie przeczy informacji, wynikającej z danych z KRK, dlatego słowa oskarżonego i zarzut apelacji nie wystarczą, by dowód z tego dokumentu uznać za nieprawdziwy i dokonać postulowanej w apelacji jako alternatywnej zmiany wyroku. Tym bardziej nie było podstaw, by na podstawie art. 455 kpk nie zmieniając ustaleń faktycznych dokonać zmiany kwalifikacji prawnej czynu, zwłaszcza w kierunku podniesionym w apelacji.

Wniosek

o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego R. W. od popełnienie zarzuconych mu czynów; ewentualnie
o zawieszenie wykonania orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 2 lat;
lub ewentualnie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie

ewentualnie

o zmianę wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu tego ,że oskarżony w dniu 28 kwietnia 2020r. Popęłił czyn będąc wcześniej skazanym przez Sąd Rejonowy w Garwolinie w sprawie o sygn.. akt II K 1396/10 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na czyn z art. 178a § 1 kk i wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując ,że stawka wynosi 10 zł oraz wymierzenie na podstawie art. 42 § 2 lek zakaz prowadzenie pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz na podstawie art. 43a § 2 w zw. Z art. 39 pkt 7 kk orzeczenie od oskarżonego świadczenie pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonych oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł

Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Niezasadność wskazanych zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego (co do kary – poniżej). Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym,

<p>zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżąca nie przywołała, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>4. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, a to art. 4, art. 5 § 2, art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości, co do tego, czy oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo, oparcie ustaleń faktycznych na dowolnych, nielogicznych, niezgodnych z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego domniemaniach nieznajdujących potwierdzenia w zebranym w sprawie materiale dowodowym, a w szczególności zeznaniach świadków, w tym funkcjonariuszy Policji i A. W., przy jednoczesnym bezpodstawnym odrzuceniu innych możliwych wersji przebiegu wydarzeń i ich kwalifikacji prawnej oraz sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób uniemożliwiający ustalenie toku rozumowania Sądu, a tym samym kontrolę zaskarżonego wyroku;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Zarzut obraży art. 4 kpk jest bezzasadny z uwagi na charakter tego przepisu – generalny, będący zasadą procesu, realizowaną przez organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości poprzez dalsze przepisy kpk, nakazujące postępować w trakcie postępowania w określony sposób. Sąd przeprowadził wszelkie zgłoszone i dopuszczone dowody, przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, wszystkie uwzględnił – ale nie wprost, jako że „uwzględnienie” nie oznacza prostego przyjęcia wszystkich podnoszonych okoliczności za pewnik. Owe okoliczności muszą wynikać z przeprowadzonych dowodów i to tylko tych wiarygodnych, jako że dowody kłamliwe nie mogą być źródłem faktów. Nie da się uwzględnić wszystkich podnoszonych przez strony okoliczności, bowiem zwykle okoliczności podnoszone przez oskarżyciela są odwrotne niż okoliczności, podnoszone przez oskarżonego – rolą Sądu jest zbadać wszystkie okoliczności, przeprowadzić w tym zakresie wszelkie możliwe i celowe dowody, a dokonując ich prawidłowej, krytycznej oceny odrzucić okoliczności nieprawdziwe, ustalając prawdziwe.

Jak już wspomniano, Sąd nie mógł dopuścić się obraży art. 5 § 2 kpk, jeśli wskutek prawidłowej oceny dowodów wnioski z dowodów tych płynące co do faktów nie pozostawiają wątpliwości co do stanu faktycznego. Jeśli Sąd odrzucił wyjaśnienia oskarżonego i zeznania towarzyszących mu świadków jako nieprawdziwe, logicznie wyjaśnił kwestie związane z obserwacjami

świadka A. W. i rozmowami telefonicznymi z R. O., to pozostały, wiarygodny materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do budowania innej niż ustalona, alternatywnej, równie logicznej i prawdopodobnej wersji wydarzeń, w której oskarżony nie byłby nietrzeźwym kierowcą pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Jeśli taka inna, korzystna dla oskarżonego wersja nie wyłania się z materiału dowodowego (wiarygodnego, nie zaś z jakiegokolwiek dowodu), nie ma miejsca na jakiegokolwiek, a nie tylko nieusuwalne, wątpliwości co do faktów, a dopiero takie Sąd rzeczywiście miałby obowiązek rozstrzygać na korzyść oskarżonego.

Całkowicie niezrozumiały jest zarzut obrazy art. 424 kpk. Skarżąca odwołała się jedynie do trudności czy wręcz niemożliwości ustalenia toku rozumowania Sądu, braku przekonania co do zajętego stanowiska, w uzasadnieniu również do tego, że w ocenie oskarżonego uzasadnienie nie zawiera wskazania faktów uznanych za udowodnione lub nieudowodnione ani dowodów, na jakich się oparł lub które odrzucił. Tymczasem Sąd I instancji w sposób bardzo jasny, wyraźny i precyzyjny zawarł wymagane prawem elementy, logicznie wyjaśnił tok swego rozumowania i nie ma konieczności powtarzania wszystkich jego argumentów – wystarczy odesłanie do treści pisemnego uzasadnienia z zaleceniem jego wnikliwej, uważnej lektury, ze zrozumieniem. Z faktu, że strona stanowiska Sądu nie rozumie, nie można bowiem bez dalszego wykazania ewentualnych uchybień wywodzić, że uzasadnienie jest niezrozumiałe – i z tego powodu domagać się uchylecia wyroku (lub nawet uniewinnienia oskarżonego).

<p>Na marginesie tylko przypomnieć należy treść art. 455a kpk, zgodnie z którym niedopuszczalne jest uchylene wyroku tylko z powodu obrazy art. 424 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego R. W. od popełnienie zarzuconych mu czynów; ewentualnie</p> <p>o zawieszenie wykonania orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 2 lat;</p> <p>lub ewentualnie</p> <p>o uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie</p> <p>ewentualnie</p> <p>o zmianę wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu tego ,że oskarżony w dniu 28 kwietnia 2020r. Popęłnił czyn będąc wcześniej skazanym przez Sąd Rejonowy w Garwolinie w sprawie o sygn.. akt II K 1396/10 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na czyn z art. 178a § 1 kk i wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując ,że stawka wynosi 10 zł oraz wymierzenie na podstawie art. 42 § 2 lek zakaz prowadzenie pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz na podstawie art. 43a § 2 w zw. Z art. 39 pkt 7 kk orzeczenie od oskarżonego świadczenie pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutu skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżący nie przywołał, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>5. rażąco niewspółmierność kary, poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara jest niewspółmierna do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu i orzeczenie kary pozbawiania wolności bez warunkowe jej zawieszenia wykonania w sytuacji gdy wobec oskarżone zachodzą szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Art. 178a § 4 kk przewiduje zagrożenie wyłącznie karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat. R. W. był wcześniej sześciokrotnie karany za przestępstwa, w tym trzykrotnie za czyny tego samego rodzaju, w tym ostatnio na karę 2 lat pozbawienia wolności (z warunkowym zawieszeniem jej wykonania). Mimo to, jak wynika z okoliczności sprawy, nie wyciągnął z tych orzeczeń żadnych konstruktywnych wniosków, pozostaje niepoprawny, nawet wiedząc, że ma poważnie chorą córkę, której winien pomagać – a więc nie może lekkomyślnie narażać się na niemożność jej wspierania, gdy będzie odbywał karę pozbawienia wolności. Mimo to oskarżony frywolnie bawił się, a dopiero na potrzeby procesu karnego przypomniał sobie, że przecież ma obowiązki rodzinne i nie powinien przebywać w zakładzie karnym. Z przeprowadzonych na wniosek obrońcy dowodów (i znanych już sądowi I instancji informacji) nie wynika przy tym, by udział oskarżonego w procesie wychowawczym czy rehabilitacji córki był niezbędny – jedynie tyle, że jest przydatny i pomocny. Tym samym wymiaru kary w zdecydowanie dolnych rejestrach ustawowego zagrożenia (przy nieskuteczności wcześniejszej kary 2 lat pozbawienia wolności!) nie sposób oceniać jako rażąco surowej – raczej jako rażąco łagodną.</p> <p>Art. 69 § 4 kk tylko wyjątkowo</p>	

pozwała na warunkowe zawieszenie wykonania kary, wymierzonej za występki z art. 178a § 4 kk. w ocenie Sądu żadne szczególne okoliczności, takie rozwiązanie uzasadniające, nie zaistniały. Oskarżony znał stan zdrowia córki i potrzeby z tego wynikające, wcześniej już kilkakrotnie Sąd dawał mu szansę, by wyciągnął wnioski z potencjalnych następstw popełniania przestępstw (w szczególności, że ich następstwem będą wymierne i dolegliwe kary, a nie tylko kolejne, kolejne i jeszcze kolejne dawanie szansy na poprawę), ale oskarżony szanse te sam postanowił zignorować i zlekceważyć. Nie może zdaniem Sądu istnienia takiej szczególnej okoliczności uzasadniać kolejne podjęcie przez oskarżonego terapii przeciwalkoholowej (skoro mimo leczenia farmakologicznego w 2020 r. nadal spożywał alkohol i pod jego wpływem dopuścił się przestępstwa), podczas którego deklaruje abstynencję. Jak wspomniano, oskarżony miał już wiele razy szansę na poprawę swego postępowania, a obecnie nie ma podstaw do stwierdzenia, że zaistniały szczególne, inne niż u większości sprawców analogicznych czynów, okoliczności, skłaniające do potraktowania go w sposób zdecydowanie inny niż wspomnianej większości (której członkowie zapewne również mają zróżnicowane problemy życiowe, w tym dzieci na utrzymaniu, zobowiązania zawodowe czy kredytowe, schorowanych rodziców, terapie itd.).

Powyższe rozważania można potraktować jako poczynione na marginesie, bowiem przede wszystkim podstawową przesłanką orzeczenia o warunkowym

zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności jest brak wcześniejszego skazania na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk). Dopiero po spełnieniu tego podstawowego warunku można rozważać istnienie szczególnych okoliczności, o jakich mowa w § 4 tego artykułu. Oskarżony był zaś wcześniej skazany na karę pozbawienia wolności (fakt, że z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie ma tu znaczenia).

W tym miejscu można też stwierdzić, że Sąd nie stwierdził żadnej okoliczności, nie objętej zarzutami, a powodującej, że utrzymanie w mocy wyroku byłoby rażąco niesprawiedliwe (co mogłoby uzasadniać wzruszenie wyroku w trybie art. 440 kpk).

Wniosek

o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego R. W. od popełnienie zarzuconych mu czynów; ewentualnie

o zawieszenie wykonania orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 2 lat;

lub ewentualnie

o uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie

ewentualnie

o zmianę wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu tego ,że oskarżony w dniu 28 kwietnia 2020r. Popęlnił czyn będąc wcześniej skazanym przez Sąd Rejonowy w Garwolinie w sprawie o sygn.. akt II K 1396/10 za prowadzenie

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na czyn z art. 178a § 1 kk i wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując ,że stawka wynosi 10 zł oraz wymierzenie na podstawie art. 42 § 2 lek zakaz prowadzenie pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz na podstawie art. 43a § 2 w zw. Z art. 39 pkt 7 kk orzeczenie od oskarżonego świadczenie pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonych oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Niezasadność zarzutu skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżący nie przywołał, wobec czego złożenie

takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
całość zaskarżonego wyroku	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za

postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana